

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 29 lipca 2015 r.

Poz. 2318

Gdańsk 27 lipca 2015 r.

PN-II.4131.70.2015.JB

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 79 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U z 2013 r. poz. 595 z późn. zm.)

stwierdza się nieważność

§ 3. ust. 2 i 3 oraz § 5 załącznika do uchwały Nr XII/37/2015 Rady Powiatu Kościerskiego z dnia 29 czerwca 2015 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego.

Uzasadnienie

W dniu 29 czerwca 2015 r. Rada Powiatu Kościerskiego podjęła uchwałę nr XII/37/2015 w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego.

W podstawie prawnej przedmiotowej uchwały wskazano art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U z 2013 e. poz. 595 z późn. zm.) oraz art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460).

Powyższa uchwała została doręczona Wojewodzie Pomorskiemu w dniu 3 lipca 2015 r.

W toku czynności nadzorczych, pismem z dnia 17 lipca 2015 r. organ nadzoru zawiadomił Radę Powiatu Kościerskiego o wszczęciu postępowania nadzorczego w stosunku do przedmiotowej uchwały, umożliwiając jednocześnie złożenie w tej sprawie wyjaśnień.

Po przeanalizowaniu otrzymanych wyjaśnień oraz przeprowadzeniu postępowania nadzorczego Wojewoda Pomorski stwierdził, że § 3 ust. 2 i 3 oraz § 5 załącznika do przedmiotowej uchwały podjęty został z istotnym naruszeniem prawa.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zapis § 5 załącznika do uchwały, zgodnie z którym „*zajęcie pasa drogowego przez czas krótszy niż 24 godziny jest traktowane jako zajęcie pasa drogowego przez 1 dzień*” stanowi powtórzenie regulacji ustawowych, tj. art. 40 ust. 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Tymczasem brak jest podstawy prawnej do regulowania w drodze uchwały rady gminy materii, która została już unormowana na poziomie ustawowym. Takie działanie zakwalifikować należy jako naruszenie art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym: „*Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa*”, ale także § 143 w zw. z § 137 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „*Zasad techniki prawodawczej*” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), zgodnie z którym w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. Stosownie do utrwalonego w orzecznictwie sądowym poglądu powtórzenie zapisów ustawowych w akcie prawa miejscowego stanowi co do zasady istotne naruszenie prawa, uzasadniające stwierdzenie nieważności uchwały, a ewentualne odstępstwo od tej zasady powinno być uzasadnione (por. wyrok NSA z dnia 1 października 2008 r., sygn. akt: II OSK 955/08; wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003 r., sygn. akt: II SA/Ka 1831/02). Zdaniem organu nadzoru, wprowadzenie do kwestionowanej uchwały regulacji powielających treść przepisów ustawowych nie znajduje żadnego usprawiedliwienia, zaś prowadzić może do trudności w interpretacji tego aktu prawnego.

W § 2 ust. 2 załącznika do kwestionowanej uchwały przyjęto z kolei zapis, zgodnie z którym „*roczne stawki opłat w wysokości określonej w ust. 1 obejmują pełny rok kalendarzowy umieszczenia urządzenia w pasie drogowym*”. Ponadto, w § 3 ust. 3 załącznika do uchwały wprowadzono zapis, zgodnie z którym „*za niepełny rok kalendarzowy wysokość rocznych stawek opłat obliczana jest proporcjonalnie do liczby miesięcy (wliczając miesiące niepełne) umieszczenia urządzenia w pasie drogowym*”. Przywołanymi zapisami dokonano niedopuszczalnej modyfikacji art. 40 ust. 5 ustawy o drogach publicznych, w myśl którego: „*opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy urządzenia i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego pobieranej za każdy rok umieszczenia urządzenia w pasie drogowym, przy czym za umieszczenie urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim*”. Przede wszystkim zastąpiono ustawowe pojęcie: „rok” pojęciem: „rok kalendarzowy”, dokonując tym samym wykładni pojęcia ustawowego poprzez zawężenie jego znaczenia. Tymczasem wyraz: „rok” to nie tylko rok kalendarzowy (czyli okres od 1 stycznia do 31 grudnia), ale także okres kolejnych 12 miesięcy liczonych od dowolnego momentu. Nadto przyjęto, że opłata obliczana jest „*proporcjonalnie do liczby miesięcy (wliczając miesiące niepełne)*” umieszczenia urządzenia w pasie drogowym, a nie jak stanowi art. 40 ust. 5 ustawy o drogach publicznych: „*proporcjonalnie do liczby dni*”. Podobnie jak powtórzenie zapisów ustawowych, również ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest w orzecznictwie uznawana za istotne naruszenie prawa (por. wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003 r., sygn. akt: II SA/Ka 1831/02, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt. III SA/Po 541/13, wyrok WSA w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. akt III SA/Łd 452/14). Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na fakt, że obydwie wskazane wyżej modyfikacje przepisu rangi ustawowej mogą wpłynąć na wysokość opłaty za zajęcie pasa ruchu drogowego, ustalonej w drodze decyzji administracyjnej.

Wobec powyższego Wojewoda Pomorski stwierdził nieważność § 3 ust. 2 i 3 oraz § 5 załącznika do uchwały Nr XII/37/2015 Rady Powiatu Kościerskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski

Ryszard Stachurski